

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului

Vin de lângă Tatăl Savaot și Îmi țin ieslea caldă până voi rodi cu ea ziua veșniciei. Amin, amin, amin.

Mă nasc mereu cuvânt în cuibul Meu de la voi, ca să fiți voi născuții Mei, fii hrăniți cu cuvântul și cu trupul cuvântului, căci cuvântul acesta Eu sunt: Fiul și Cuvântul Tatălui. Amin. Trup și cuvânt sunt la voi, ca să aveți hrană zi de zi, fiilor, și să dați din ea celor flămânzi, și să învețe flămânzii să mănânce din străchioară, căci așa este orânduiala cea de la Dumnezeu. Voi sunteți străchioarele de pe masa Mea de nuntă. Cel ce se face părtaș la acest praznic sfânt, să învețe să mănânce din străchioarele de pe masă și să știe rânduiala de la masa Mea de nuntă. Nimeni nu-și ia blidul lui când se duce în sala de masă, ci intră și i se pune vasul cu mâncare și așa mănâncă.

O, fiilor de la masă, dați-vă și voi celor ce Mă caută, precum Eu Mă dau vouă. Dacă Eu Mă fac hrană de cuvânt la voi, tot așa și voi să lucrați, căci scris este: *«Orice ucenic va fi ca învățătorul său»*. Amin. Firul de floare abia ieșit, abia sădit, trebuie udat, trebuie îngrijit, trebuie dădăcit ca să prindă rădăcină și tulpină, și apoi floare, și apoi rod. Eu după ce Mă nasc în om, omul trebuie să Mă crească în el apoi până ce ies spre mărturie ca rod ceresc ieșit din om. Care este ziua nașterii Mele în om? Care, fiilor? Arătați rodul învățaturii Mele în voi și spuneți taina aceasta. Amin.

– *Ziua nașterii din Dumnezeu a omului este ziua credinței la vestea propovăduirii care aduce omului pe Dumnezeu prin vestitorii Domnului. Nașterea omului este clipa pocăinței desăvârșite, care aduce omului viața cea veșnică, viața care nu mai moare apoi. Pocăința cea desăvârșită îl face pe om veșnic, iar pocăința înjumătățită îl ține tot vremelnic, îi întârzie nașterea și ziua nașterii omului. Acolo unde credința se încuibeză, ea naște credință în om din ea însăși, și se păstrează veșnică și neclintită, alături cu pocăința cea desăvârșită în care omul rămâne ca într-o casă a sa, dată lui de Dumnezeu pentru umilință, pentru smerenia minții omului. Amin, amin, amin.*

– O, fiilor în care Eu, Domnul, Îmi deșert înțelepciunea! Să învețe flămânzii care vin la masa Mea, să învețe să mănânce din străchioarele Mele, căci masa Mea e cu ordine cerească, e din cer adusă hrana de pe masă. Trup și cuvânt stau Eu pe masă la voi, ca să aveți hrană zi de zi și să puneți masă flămânzilor, că pe pământ e foamete mare de la margini la margini, și tot omul s-a deprins să mănânce vânt și să nască furtună peste pământ, iar pământul se clatină de furtuna de pe el.

Nu e om să mai cheme în sprijinul lui dreptatea. Cum să Mă duc Eu să-l ajut pe cel ce Mă strigă cu inima lui ca să-l scap de dureri și de teamă și de plata faptelor lui dacă el n-a lucrat dreptatea nici peste el și nici în jurul lui? O, cum să Mă duc, cum să-Mi fac loc spre el ca să-l ajut dacă îngerii lui stau mărturie înaintea Mea împotriva lui? Și iată, pocăința cea desăvârșită a omului este ușa prin care Eu pot să ajung lângă el și să-l așez în pacea ei, dar omul nu știe ce este această pace. Eu în zadar l-aș ajuta pe om în vremea strâmtorării inimii lui dacă omul uită apoi de pacea dintre Mine și el, de pocăința lui care-l aduce spre Mine ca să-l ajut apoi. Omul n-ar trebui să se jelească de pedeapsa faptelor lui, ci ar trebui să plângă înaintea Mea pentru faptele lui, dând loc dreptății pentru ispășire și pentru curățire, iar pocăința este curățenia pe care și-o face omul în casa inimii lui, ca să Mă pot Eu apropia apoi cu viața faptelor vieții, căci viața cea veșnică a omului are faptele ei, faptele vieții veșnice. Amin, amin, amin.

O, ce lucrare de naștere voiesc să așez Eu peste tot omul! Dar omul este născut din om și își păstrează năravul și nu înțelege calea lui Dumnezeu spre el. Omul are năravul nepocăinței, și Eu îl strig pe om, dar el nu aude plânsul Meu și nu vede mersul Meu peste pământ.

Am venit cu vremea Scripturii care vestește nașterea din nou a lumii. Făptura toată așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu prin care Eu, Domnul, împlinesc Scripturile nașterii din nou a lumii. Făptura însăși așteaptă izbăvirea din robia stricăciunii, ca să se bucure de libertatea fiilor lui Dumnezeu. Ea suspină laolaltă și este până azi în dureri de naștere, și nu numai ea, ci și omul îndumnezeit suspină în el așteptând înfierea, adică răscumpărarea trupului lui, precum este scris în Scripturi. Omul pomenește nașterea Mea și uită de nașterea lui prin Mine, prin lucrarea nașterii din nou a omului, naștere care-l unește pe om cu Dumnezeu. Omul uită să se nască. Eu însă străbat cerul și pământul de la margini la margini și aduc cu Mine vestea nașterii din nou a lumii, a făpturii și a omului care așteaptă răscumpărarea trupului lui. Amin.

Mă nasc mereu cuvânt de naștere în cuibul Meu de la voi și Îmi țin ieslea caldă, căci vin mereu în ea, copilași de la iesle. Mama Mea cea pururea Fecioară se îndulcește cu venirea Mea la ieslea de la voi. Acum două mii de ani, după ce Eu M-am născut ieșind din pântecele ei prin minune, au venit la ea mângâietori păstorii și magii și au binecuvântat-o pe ea pentru Mine. Cel mai mare dar pe care Eu și cu mama Mea l-am primit atunci a fost credința în nașterea Mea, credința celor trimiși de cei din cer la ieslea nașterii Mele din Betleem. Aceștia au mărturisit apoi, și s-a întins peste timp minunea nașterii Fiului lui Dumnezeu prin Maică pururea Fecioară. Pecetea fecioriei ei n-a fost atinsă, căci Eu am ieșit prin pântece încuiat, și n-am stricat încuietorile, așa cum și la învierea Mea n-am stricat pecetea lui Caiafa înaintea celor ce păzeau mormântul Meu cel ferecat, dar am ieșit biruitor din mormânt, ca și la nașterea Mea din pântecele cel fecioresc. O, mare este taina nașterii omului, dar omul a stricat-o încă de la început, iar Eu am venit cu ea din nou la om acum două mii de ani, și am arătat prin nașterea Mea din om taina lui Dumnezeu cea dintru început a nașterii omului. Amin.

O, îți simt cuvântul cum voiește să se așeze lângă Mine în iesle, mamă.

– *O, dulcele meu Stăpân, dulcele meu Fiu! Îți îndulcești mereu ieslea cu cuvântul Tău cel dulce, și se îndulcesc din el fiii de la iesle, și ei Te împart pe Tine, Cel dulce, că mare este taina ieslei Tale din grădinița aceasta, taina cea din Emaus, taina în care Tu Te faci cunoscut prin frângerea pâinii, ca să Te cunoască cei ce se împărtășesc cu Tine trup și cuvânt dumnezeiesc, Fiule Care naști fii din fii.*

Taina nașterii e taină nepătrunsă de om. N-a priceput-o omul nici după ce Tu ai venit de la Tatăl și Te-ai însămânțat Tu Însuși în pântecele meu cel fecioresc. O, adevărații Tăi ucenici, adevărații Tăi apostoli și sfinți au fost cei care au mers în numele Tău, vestind și punând peste oameni credința, și apoi pocăința, și apoi taina nașterii omului. Ei mergeau și așezau peste copii și peste tineri fecioria, pecetluind-o în credința lor, iar peste cei vârstnici, curăția și nașterea din cer, răscumpărarea din păcat a trupului lor.

Azi s-a stricat biserica, Fiule sfânt, iar Tu nu mai ai unde să-Ți pleci pe nicăieri capul, și nu mai ai apostoli. Peste tot s-au ridicat și se ridică ziduri și altare, dar pentru apostolii minciunii, nu pentru cei sfinți ai Tăi, Fiule fără adăpost pe pământ. În zadar le-ai spus oamenilor să se roage zicând: „Fie, Tată, voia Ta precum în cer așa și pe pământ“; în zadar, Fiule scump, că omul n-a vrut să priceapă ce ai spus Tu când i-ai învățat așa atunci. Tot ce mai poți să faci acum pentru om este durerea pe care o caută omul prin toate faptele nedreptății pe care Ți-o aduce omul de șapte mii de ani, Fiule, căci taina nașterii omului a rămas în rai, și nu s-a coborât pe pământ decât atunci când Tu ai venit cu ea și ai pus-o în om, ai pus-o în mine ca să Te faci Tu prunc al omului, prunc al meu și început al nașterii omului, căci omul n-a priceput nașterea și taina ei, care este scrisă în Scripturile Tale care grăiesc așa: «A făcut Dumnezeu pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a făcut, bărbat și femeie i-a făcut. Și i-a binecuvântat pe

ei Dumnezeu, și le-a zis lor Dumnezeu: fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste cele de pe el».

O, Fiule îndurerat, n-a priceput omul taina nașterii Tale din om, și omul a rămas în moarte, și așa se naște și azi. Dar acum mă dăruiesc cuvânt proorocesc așezându-l în iesle în numele Tău cel veșnic, și cu dor și cu iubire veșnică rostesc proorocie pentru Tine și pentru ieslea Ta și zic: aproape este ziua Ta, Fiule Doamne, aproape este clipa aceea, ziua nașterii slavei Tale peste grădina ieslei cuvântului Tău pentru cei necredincioși care aud și văd și nu cred în minunea aceasta a venirii Tale cu grădina aceasta în mijlocul pământului. Curând, curând orbirea celor necredincioși se va face vedere, și vor vedea cu ea slava Ta din grădina aceasta, și vor crede, și apoi va orbi necredința lor, și vor vedea crezând. Și va veni apoi foamete mare peste ei și Te vor dori și nu Te vor afla, iar lumina grădiniței ieslei Tale va cuprinde tot pământul, spre mărturia venirii Tale din zilele acestea, Fiule tainic, Fiule venit, că Tu vii venind cu sfinții, și duhurile dreptilor Tăi vin cu Tine. Amin, amin, amin.

– Acum, fie Mie după cuvântul tău, mamă, căci duhurile proorocilor se supun duhurilor proorocilor, după cum scrie în prooroci. Amin. Eu am venit cuvânt peste pământ și vestesc vremea împlinirii Scripturii pentru nașterea din nou a lumii. Toată făptura a așteptat să vin și s-o înnoiesc și s-o izbăvesc din robia stricăciunii, ca să se bucure de libertatea fiilor lui Dumnezeu.

Omul face pomenire pentru nașterea Mea așa cum știe el să facă de două mii de ani. Rar om care știe ce înseamnă taina nașterii Mele, căci sunt rari oamenii pe pământ, și omul nu știe să trăiască bucuria nașterii Mele din Fecioară. Iar Eu voiesc să sărbătoresc după două mii de ani nașterea omului, și omul nu pricepe taina aceasta, nașterea cea nouă și viața lui cea veșnică.

Curând, curând se vor ridica cei din morminte și vor intra în taina vieții veșnice, taina răscumpărării trupurilor și înfierea cea veșnică, taina Mea cu omul cel îndumnezeit, întru care să Mă odihnesc după șapte mii de ani de așteptare. Iar voi, cei ce-Mi sunteți iesle, lăsați-vă moi în mâna Mea cea tare, ca să vă frământ aluat nou și să vă fac cer nou și pământ nou pentru Mine și pentru sfinți, că mare este taina nașterii omului, taina cerului nou și a pământului nou în care Eu, Domnul, Îmi am scaun și așternut. Omul uită să se nască, și Eu vin și brăzdez văzduhul venind, și aduc pe pământ vestea nașterii din nou a lumii, căci sunt Răscumpărătorul. Amin.

Taina Mea cu voi e taină dulce, miere și lapte pentru cei din cer, iar pe pământ este lumină din lumina Mea taina Mea cu voi. Taină este ceea ce nu se vede, precum lumina Mea este taină și minune în taină. Curând, curând lumina Mea cu voi se va vedea bine; curând, curând, fiilor. Atunci morții vor învia nesticăcioși, și sfinții și îngerii vor coborî pe pământ și vor încununa adevărul venirii Mele, iar minciuna și trupul ei va roși și se va topi spre pedeapsa fățarniciei și a trupurilor ei.

Eu sunt la uși. Nimeni nu poate strica cuvântul acesta, iar Cel ce mărturisește acestea zice: «*Da, vin curând!*». Amin, amin, amin.

26-12-1999/08-01-2000